

Nu kunde man vel ligesaa godt finde dem paa Landet. Men dette Hensyn har heller ikke været ledende; Grunden til den forskjellige Ordning ligger dybere; den ligger deri, at naar man saaledes skal overlade Overformynderibeskyrelsen til To, er det en uundværlig Betingelse, at disse To maae bestinde sig væsentlig paa samme Sted eller i Nærheden af hinanden, saaledes som det vil være Tilfældet i Rjøbstæderne. Det vil nødvendig forarsage store Vanskeligheder og forøge de Misligheder, som vi i enkelte Tilfælde have gjort et godt Indblik i, naar Overformynderne skulle boe langt fra hinanden, og man maa altsaa ved Valget enten tage Hensyn til, at de Valgte boe tæt ved hinanden og lade dette Hensyn overveie Hensynet til, hvem der maatte være meest skikket til Hvervet, eller man maa undlade at tage dette Hensyn og udsætter sig da for de foran nævnte Vanskeligheder. Det er en Betragning, som gjør det dobbelt betænkeligt at indføre denne Ordning paa Landet. Men jeg troer, som sagt, at den almindelige Mening er for, at den ogsaa bør fjernes i Rjøbstæderne. Det ærede Medlem henviste til, hvad ogsaa er os Alle bekjendt, at denne Ordning er antagen i Norge, og han meente, at det maatte være et Argument for hans Forslag. Det troer jeg nu ikke, man kan sige. Det, at Noget er blevet antaget i Norge, kunde i det Høieste være et Indicium for, at det var godt, hvis man der havde fundet sig særdeles vel tilfreds dermed; men derom forlyder der Intet, suarere det Modsatte. Tilmed maa jeg gjøre opmærksom paa, at det netop i Norge hverken strax eller senere vandt noget almindeligt Bifald. Naar man kjender denne Sags Skjæbne i Norge, vil man finde, at netop den Ordning der har vakt megen Betænkelighed, inden den blev fastslaaet ved Lov. Jeg skal i saa Henseende fremsøge nogle Data. Det maa nemlig erindres, at Overformynderisagen har i Norge ligesom her, haft en lang Vei at gaae. Den har været for paa mangfoldige Storthing, og navnlig blev der paa Storthinget 1851 netop vedtaget et Forslag, som gik ud paa at indføre næsten ganske den samme Ordning som den, Loven af 28de September 1857 indeholder, hvilkens Lov det ærede Medlem for Maribo

Amts 1ste Valgkreds (Suel) har lagt til Grund for sit Forslag. Forslaget blev vedtaget paa Storthinget, men blev nægtet Sanction af Regjeringen, væsentlig af lignende Grunde som dem, jeg har fremsørt. Sagen kom frem igjen paa Storthinget i 1854, og da fravaldt Storthinget for en stor Deel denne Ordning, og gik mere over til en reet Bærgbestyrelse, dog saaledes, at der blev to Overformyndere som controllerende. Men ogsaa dette blev nægtet Sanction af den svensk-norske Regjering. Paa Storthinget i 1857 kom Forslaget atter frem, blev der vedtaget, og der blev da indrømmet det Sanction, af hvilke Grunde veed jeg ikke. Man seer altsaa, at man i Norge fra første Færd af ikke har været synderlig ivrig paa at faae denne Ordning, og — jeg veed ikke, om det forholder sig saa, men jeg har hørt det, og saavidt jeg erindrer, har jeg læst det i Motiverne til det foreliggende Udkast — det synes, at man i Norge ikke er tilfreds dermed; det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds selv sagde, at der i den Correspondance, som han tilbød umiddelbart at stille til Justitsministerens Disposition, forekom saadanne Udtryk, som at Nordmændene finde, at den ikke var god deroppe, men at den herneede kunde være bedre. (Suel: Nei!) Det forekommer mig, at det ærede Medlem sagde det; det kan være, jeg tager feil, men jeg har idetmindste hørt, at Nordmændene ikke ere tilfredse med denne Ordning. I alt Fald kan man ikke i Almindelighed uden videre gaae ud fra den, man kan albrig saaledes overføre en Institution fra et Land til et andet, uden at kjende alle de Forhold, der have været Forudsætningerne derfor i det Land, hvor den bestaaer, og Enhver kan sige sig selv, at Forholdene i Norge og Danmark ere saa forskjellige som vel er muligt, idet Norge paa et Fladerum af 6,000 Quadrat-Miil ikke har saa stort et Indbyggertal som Danmark har paa 690 Quadrat-Miil, hvilket gjør, at man i Norge maa nøies med en Ordning, som man i et mere concentreret Land ikke behøver at nøies med. Dertil kommer, at det er mig bekjendt af Storthingsforhandlingerne i denne Sag, at der i Norge var særegne Grunde tilstede, idet der i den nyeste Tid